

munernes Magt, hvor meget de vilde give Lærerne; ja ganske vist kunne de give dem Meget, og de kunne give dem Lidet, men mindre end hvad Loven af 1814 og forskjellige ministerielle Reskripter have bestemt, kunne de ikke give dem. Det ærede Medlem kom ogsaa til at tale om Høiskolerne, idet han sagde, at det jo ikke var sikkert, at de vare Høiskoler, fordi de hed Høiskoler, og det Første, der maatte undersøges, var, om der ogsaa virkelig var Clever, der besøgte dem. Men der var lige saa lidt Gold deri, som i det ærede Medlems Uttringer om, at der ikke eksisterede nogen Lovbestemmelse om Skolelærernes Lønninger; man kunde omtrent finde den samme Grund i alle hans Bemærkninger. — Jeg skal endnu kun yttre, at, naar det ærede 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Krieger) udtalte sig i et meget varmt og roligt Foredrag over vor politiske Stilling og Finantsloven, kan jeg tiltræde flere af de Betragtninger, det ærede Medlem fremsatte. Det forekommer mig imidlertid, at der var Noget om Skattebevillingen, som man vist vil faae meget ondt ved at bringe i Samklang med Ordførers Uttringer ved Grundlovens Betagelse (Krieger: Nei!). Ja, jeg tillader mig dog at betvivle det, indtil jeg bliver bedre overbevist; det er jo mange Aar siden, og der er mange Ting, som have forandret sig i den Tid. Saa vidt jeg har kunnet forstaa alle de Udtalelser, der ere komne fra det andet Things Flertal, saa gjælde de slet ikke de enkelte Ministre, de gjælde noget ganske Andet, idet de ere Udtryk for en Opfattelse af hele den politiske Stilling. De enkelte Personer, tror jeg, ere Flertallet ligegyldige — ja jeg vil dog ikke sige ligegyldige, lige saa lidt som de ere mig ligegyldige, men i Grunden er det kun en vis politisk Retning, der gjør sig gjældende. Jeg mener, at, naar hvert Thing staaar paa sit Standpunkt, saa er den simpleste Maade at komme ud over denne Vanstlighed den, at appellere til Vælgerne; det er den eneste Vej, der er tilbage, naar vi ellers ikke kunne komme ud over Vanstighederne, naar ikke den One vil gaa den Anden i Møde. Det er nemlig ikke nogen god Maade at gaa sin Modstander i Møde paa, at gaa saa langt fra ham som muligt, det er ikke ad den Vej, man skal søge at enes med sine Modstandere om de forskjellige Ting, hvorom man har forskjellige Meninger; nei, man maa heller moderere sig en Smule paa begge Sider, da det ellers ikke vil være muligt at opnaa Enighed, thi Enighed opnaas jo ikke ved at gaa til

den modsatte Side af sine Modstandere. Det har jeg allerede udtalt for et Par Aar siden. Jeg kan huske, da vi første Gang havde dette Lønningstillæg til Embedsmændene paa Finantsloven, udtalte jeg mig meget indtrængende for at lade det staa paa Finantsloven, jeg kan huske, at jeg den Gang sagde, at det var ligegyldigt, hvor det stod skrevet, naar Embedsmændene blot fik Noget; men nei, det maatte ikke staa paa Finantsloven, og Resultatet var, at Embedsmændene ikke fik Noget. Jeg er bange for, at det vil gaa paa samme Maade i Aar med Skolelærerne og maaske ogsaa med Embedsmændene, og jeg skal derfor bede, om det maa blive staaende. Man kan naturligvis tale om Reglerne for, hvorledes disse Tillæg skulle uddeles, men Alle synes dog at være enige om, at Statskassen bør yde Tilskud til Almueskolelærerne, forsaavidt deres Løn ikke er tilstrækkelig, og jeg tror saaledes, at det vil være det Rigtigste, at lade det staa paa Finantsloven, saa kunne vi jo altid enes om de Regler, hvorefter Tilskudet skal uddeles. Der kan jo være mange Maader, hvorpaa dette kan ske, og der er jo ogsaa fremkommet mange forskjellige Tanker i saa Henseende. Det var Noget, jeg kunde forstaa, men jeg kan ikke forstaa, at det skal være usikkert, hvorvidt Skolelærerne og maaske ogsaa Embedsmænd faae Noget eller ikke, blot fordi det staaar paa Finantsloven. Jeg er bange for, at en saadan Strid vil faae de samme Følger som for to Aar siden. — Jeg beder undskyldte, at jeg har talt saa længe, da det kun var for en kort Bemærkning, jeg havde forlangt Ordet.

Formanden: Da der er flere Medlemmer, som have begjæret Ordet, og jeg kan indse, at det vil være umuligt at føre Forhandlingerne til Ende i Dag, skal jeg her afbryde og ansætte næste Møde til imorgen Middag Kl. 2. Dagsordenen vil da være:

Fortsettelse af første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1877 til 31te Marts 1878.

Mødet hævet Kl. 4 40 Min.